

Fællesledelsens Skøn inden 14 Dage af en af Parterne kan indankes for en Kommission, synes jeg, at man gaar noget for vidt, og jeg er for øvrigt meget i Tvivl om, hvorvidt en Kommission i noget Tilfælde vilde gaa imod en velbegrundet Indstilling fra Fællesledelsen. Jeg ved jo meget vel, at dette Spørgsmaal har givet Anledning til adskillige Overvejelser i det høje Folketing, og jeg ved, at man har taget noget haandfast paa dette Spørgsmaal fra enkelte Sider. Det maa vi naturligvis tage Hensyn til under Behandlingen af Sagen her i det høje Landsting, men jeg vil alligevel haabe, det maa vise sig, at Luften her i Landstinget er noget blidere og mildere, end det har været Tilfældet i Folketinget med Hensyn til dette Spørgsmaal, saa man kan naa til en samlet Indstilling og undgaa at faa saa mange Instanser bygget oven paa hinanden som her foreslaaet. Vi har jo tidligere vist her i Landstinget, at vi kunde komme overens om Spørgsmaal, som har sat Lidenskaberne stærkt i Bevægelse i det høje Folketing, og jeg haaber ogsaa, det maa kunne ske i dette Tilfælde.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt paa det Partis Vegne, som jeg har den Ære at være Ordfører for, skal anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme her i Tinget.

**P. C. Petersen:** Det foreliggende Lovforslag afviger i væsentlig Grad fra Husdyrloven af 1912, idet der i denne Lov kun toges Hensyn til Landboforeningerne, altsaa de større Jordbrugere, medens der intet eller næsten intet Hensyn toges til de mindre Jordbrugere, ganske særlig for saa vidt angaar Fordelingen af Statstilskuddet til Husdyrbrugets Fremme. Selv om nu det foreliggende Lovforslag ikke byder det mindre Landbrug væsentlig større økonomiske Fordele, indeholder det dog Bestemmelser, som tager Sigte paa at slette Skellet mellem Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, et Skel, som efter min Mening heller ikke bør eksistere, thi Landbrugsorganisationerne bør stilles lige overfor økonomisk Støtte fra Staten. I Folketingsudvalgets Betænkning hedder det: „Ved denne Revision af Husdyrloven aabnes Adgang for Husmandsforeningerne til paa lige Fod med Landboforeningerne at deltage i Arbejdet til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget, og forhaabentlig vil de mindre Landbrugere herigennem i højere Grad end hidtil faa Del i Fremskridtene. Det er jo desværre en Kendsgerning, at mange Smaabrugere har skænket Husdyravlen alt for ringe Opmærksom-

hed, hvorimod de har haft og fremdeles har en Styrke i den fortrinlige Pleje og Brug af Husdyrene. Det er uomtvisteligt, at jo mindre Besætningen er, desto større Betydning har det at være Medlem af en Avlsforening og Kontrolforening.“

Hidtil har det jo ikke været saa nemt for Husmandsforeningernes Medlemmer at blive Medlemmer af Avlsforeninger og Kontrolforeninger. Den højtærede Landbrugsminister har ogsaa udtalt i Folketinget, at han i dette Lovforslag saa et Udtryk for et virkeligt Samarbejde paa Husdyrbrugets Omraade mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Det af Folketingsudvalget anvendte Udtryk „paa lige Fod“ lyder jo særdeles godt, men hidtil har det været ganske umuligt at praktisere det, f. Eks. ved Afholdelsen af Dyrskuer. Der har været gjort Tilløb til Samarbejde mellem Husmandsforeningerne og Landboforeningerne med Hensyn til Afholdelsen af Dyrskuer, men de Forhandlinger, som har været ført angaaende et saadant Samarbejde, f. Eks. visse Steder paa Fyn, har været af en saadan Karakter, at det var Landboforeningerne, som dikterede Betingelserne, og det har de kunnet gøre, om jeg saa maa sige, med Husdyrloven i Haanden, idet Husmandsforeningerne hidtil ikke har haft Lov til at afholde Dyrskuer, i hvert Fald ikke med officiel Anerkendelse. Kunde nu den nye Husdyrlov bidrage til, at der kom et bedre Samarbejde i Stand mellem Husmands- og Landboforeningerne, vilde jeg hilse det med Glæde.

Hvad Konsulentvirksomhed angaar, indeholder det foreliggende Lovforslag jo intet herom, idet Bevillingerne dertil er overført til Finansloven, hvad der i og for sig ikke er noget at bemærke til. Jeg maa maaske i denne Forbindelse udtale Haabet om, at det Beløb, som hidtil har været stillet til Raadighed til Lønning af Husdyrbrugets Konsulenter, saavel for Husmands- som for Landboforeninger, og som har udgjort  $\frac{4}{10}$  af det Beløb, som de paa-gældende Foreninger har anvendt dertil, fremdeles maa blive bibeholdt. Konsulentvirksomheden har, ganske særlig indenfor Planteavlsarbejdet, haft overordentlig stor Betydning baade for Husmands- og Landboforeningerne, og der er derfor al mulig Grund til at tro, at en tilsvarende Virksomhed vil faa samme store Betydning for Husdyrbrugets Fremme. Saa vidt jeg kan skønne, har Landboforeningerne temmelig let ved at lønne deres Medhjælpere, altsaa deres Konsulenter, men for Husmandsforeningernes Vedkommende er det noget